

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. február 25. *

„Fellebbezés – Kártérítési kereset – Az Európai Unió szerződésen kívüli felelőssége – Az Európai Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) állítólagosan jogellenes magatartása – A Bizottság valamely tagja megbízatásának megszűnése – Az OLAF vizsgálatára irányadó eljárási szabályok – Vizsgálat indítása – A meghallgatáshoz való jog – Az OLAF Felügyelőbizottsága – Az ártatlanság véelme – A hivatkozott kár értékelése”

A C-615/19. P. sz. ügyben,

John Dalli (lakóhelye: St. Julian's [Málta], képviselik: L. Levi és S. Rodrigues avocats)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. augusztus 16-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: J.-P. Keppenne és J. Baquero Cruz, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen (előadó), C. Toader, M. Safjan és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2020. szeptember 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében John Dalli az Európai Unió Törvényszéke 2019. június 6-i Dalli kontra Bizottság ítéletének (T-399/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, nem tették közzé, EU:T:2019:384) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a Bizottság tagjaként betöltött tisztségének

* Az eljárás nyelve: angol.

2012. október 16-i megszüntetésével összefüggésben az Európai Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által tanúsított állítólagosan jogellenes magatartás miatt elszenvedett kárának megtérítése iránt benyújtott keresetét.

Jogi háttér

Az 1073/1999/EK rendelet

- 2 Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 1999. L 136., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 91. o.) 1. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„A Szerződések által vagy azok rendelkezései alapján létrehozott intézményeken, szerveken, hivatalokon és ügynökségeken belül (a továbbiakban: »intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek«), a Hivatal a következő célokból igazgatási vizsgálatokat folytat:

- a csalások, a korrupció és az Európai Közösség pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelem,
- e célból a szakmai feladatok teljesítésében adódó súlyos esetek feltárása, mint például a Közösségek tisztviselői és egyéb alkalmazottai kötelességeinek olyan mértékű elhanyagolása vagy elmulasztása, amely fegyelmi vagy az esetnek megfelelően büntetőeljárást vonhat maga után, illetve a kötelezettségeknek a nem a személyzeti szabályzat és az Európai Közösségek egyéb foglalkoztatási feltételei (a továbbiakban: »személyzeti szabályzat«) rendelkezéseinek a hatálya alá tartozó intézmények vagy ügynökségek iroda- vagy ügynökségvezetői, illetve tagjai általi, a fentiekkel egyenértékű elmulasztásának esetei.”

- 3 E rendelet 2. cikke pontosította:

„E rendelet alkalmazásában »igazgatási vizsgálat« (a továbbiakban: »vizsgálat«): a Hivatal alkalmazottai feladatai teljesítésének keretein belül vállalt felügyeleti, ellenőrzési és egyéb tevékenységei a 3. és a 4. cikk rendelkezéseivel összhangban, az 1. cikkben felsorolt célok elérése érdekében, valamint adott esetben a vizsgált tevékenységek szabályostól eltérő jellegének megállapítása céljából. E vizsgálatok nem befolyásolhatják a tagállamok büntetőeljárás kezdeményezésére vonatkozó hatáskörét.”

- 4 Az említett rendelet 3. és 4. cikke rendelkezett az OLAF által lefolytatott külső, illetve belső vizsgálatokra vonatkozó szabályokról.

- 5 Ugyanezen rendelet 6. cikke pontosította, hogy a vizsgálatok lefolytatását a Hivatal igazgatója irányítja.

- 6 Az 1073/1999 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a szövege a következőképpen szólt:

„A Hivatal által végrehajtott vizsgálat befejezését követően a Hivatal az igazgató felügyelete mellett összeállít egy jelentést, amelyben feltüntetik a megállapított tényeket, a pénzügyi veszteség mértékét, amennyiben van, továbbá a vizsgálat által feltárt eredményeket és az igazgató javaslatait a meghozandó intézkedésekről.”

- 7 A rendelet 11. cikkének (1) és (6)–(8) bekezdése a következőket írta elő:

„(1) A Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottság] a vizsgálati feladatkör ellátásának rendszeres figyelemmel kísérésével erősíti meg a Hivatal függetlenségét.

A Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottság] saját kezdeményezésére vagy az igazgató felkérésére véleményt nyilvánít a Hivatal tevékenységeiről, anélkül azonban, hogy a folyamatban levő vizsgálati eljárások végrehajtásába beavatkozna.

[...]

(6) A Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottság] elnökét a Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottság] választja. A bizottság saját eljárási szabályait maga dolgozza ki. [...]

(7) Az igazgató minden évben megküldi a Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottság] számára a Hivatal munkáját ismertető [...] tevékenységi programot. [...] Az igazgató a Felügyeleti Bizottságot [helyesen: Felügyelőbizottságot] tájékoztatja minden olyan esetről, amikor információt kell szolgáltatni egy tagállam igazságügyi hatóságai számára.

(8) A Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottságot] évente legalább egy jelentést fogad el saját tevékenységeiről, amelyet megküld az intézmények számára. A Felügyeleti Bizottság [helyesen: Felügyelőbizottságot] a Hivatal vizsgálatainak eredményéről és az azokon alapuló intézkedésekről készített jelentéseit megküldheti az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.”

Az 1999/396/EK, ESZAK, Euratom határozat

- 8 A csalás, a korrupció és a Közösségek érdekeit sértő jogellenes tevékenységek elleni küzdelemmel kapcsolatos belső vizsgálatok feltételeiről és módjairól szóló, 1999. június 2-i 1999/396/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozatnak (HL 1999. L 149., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 118. o.) „Az érdekelt felek tájékoztatása” című 4. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ha személyes érintettség lehetősége merül fel a Bizottság tagjára, tisztviselőjére vagy alkalmazottjára vonatkozóan, az érdekeltet rövid időn belül értesítik, feltéve hogy ez a vizsgálatot nem veszélyezteti. Semmilyen esetben sem lehet az illető bizottsági tagra, tisztviselőre vagy alkalmazottra név szerint utaló következtetést levonni, ha a vizsgálatot anélkül folytatták le, hogy az érdekeltnek lehetősége lett volna véleményét kifejteni az őt érintő valamennyi tényről.”

Az OLAF Felügyelőbizottságának eljárási szabályzata

- 9 Az OLAF Felügyelőbizottságának eljárási szabályzata (HL 2011. L 308., 114. o.) 13. cikkének (5) bekezdése a következőket mondja ki:

„Azokat az eseteket, amelyekben információt kell továbbítani egy tagállam igazságügyi hatóságai számára, az OLAF főigazgatója által biztosított információk alapján, valamint az 1073/1999/EK rendelettel összhangban kell megvizsgálni. A nyomon követést szintén ennek alapján végzik.

A Felügyelőbizottság az információk elküldését megelőzően hozzáférést kér a vonatkozó vizsgálatokhoz annak megállapítása érdekében, hogy megbizonyosodhasson az alapvető jogok és eljárási garanciák tiszteletben tartásáról. Azt követően, hogy a titkárság hozzáférést kapott a dokumentumokhoz olyan határidőn belül, amely elegendő ahhoz, hogy a feladatának megfelelően eleget tehessen, az esetek megvizsgálására kijelölt előadónak előadást kell készíteniük a bizottság plenáris ülésére. [...]

A Bizottságnak előadókat kell kijelölniük ezen vizsgálatok ellenőrzésére és szükség esetén a véleménynyilvánításra.”

A 883/2013/EU, Euratom rendelet

- 10 Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 248., 1. o.) hatályon kívül helyezi és felváltja az 1073/1999 rendeletet.
- 11 A 883/2013 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése a következőképpen szól:

„Arra az esetre, ha egy vizsgálat a belső és külső vizsgálat elemeit egyaránt alkalmazza, a 3. és a 4. cikk alkalmazandó.”

Az OLAF személyzete számára kiadott, vizsgálati eljárásokra vonatkozó iránymutatások

- 12 Az OLAF személyzete számára kiadott, vizsgálati eljárásokra vonatkozó iránymutatások tényállás idején hatályos változatának (a továbbiakban: OLAF-iránymutatások) 5. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport az eredeti információval kapcsolatos pontosítás és további dokumentumok beszerzése céljából szükség esetén kapcsolatba lép a forrással, az érintett uniós intézménnyel, szervvel, hivatallal vagy ügynökséggel. Ezenfelül a csoportnak tanulmányoznia kell az OLAF számára elérhető, kapcsolódó forrásokat is. Amennyiben a kiválasztási eljárás elősegítése céljából kiegészítő információk gyűjtésére van szükség, a vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport elvégzi többek között az alábbiakat:

- a) dokumentumok és információk gyűjtése;
- b) információ gyűjtése az operatív értekezleteken;
- c) minden olyan személy meghallgatása, aki fontos információkkal szolgálhat;
- d) tényfeltáró vizsgálatok a tagállamokban.

(2) A visszaélést jelentő személytől származó információk esetében a vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport 60 napon belül tájékoztatja a visszaélést jelentő személyeket a megfelelő intézkedéshez szükséges idő mértékéről.

(3) A vizsgálati vagy koordinációs ügy megindításáról szóló vélemény kialakítása során figyelembe veszik, hogy az információk az OLAF eljárási hatáskörébe tartoznak-e, kellően indokolják-e a vizsgálati vagy koordinációs ügy megindítását, továbbá a főigazgató által meghatározott vizsgálati politikai prioritások közé tartoznak-e.

(4) Az OLAF eljárási jogosultságának értékelése során figyelembe veszik a kapcsolódó uniós rendeleteket, határozatokat, intézményközi megállapodásokat, valamint az Unió pénzügyi érdekeinek és egyéb olyan uniós érdekek védelméhez kapcsolódó más jogi eszközöket, amelyek védelme az OLAF megbízatásának hatálya alá tartozik. A vizsgálati vagy koordinációs ügy megindításáról szóló döntés előtt értékelik a forrás megbízhatóságát és az állítások hitelességét. A vizsgálati vagy koordinációs ügy megindításának indoklásakor a kiválasztási eljárás során gyűjtött valamennyi információt figyelembe veszik. A vizsgálati politikai prioritások határozzák meg azokat a kritériumokat, amelyeket annak meghatározása érdekében kell alkalmazni, hogy valamely információ a vizsgálati prioritások körébe tartozik-e.

(5) A vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport a kapott információ beérkeztétől számított két hónapon belül megküldi a főigazgatónak az ügy megindítására, vagy az ügy elutasítására vonatkozó véleményét.”

13 Az OLAF-iránymutatások 11. cikkének (6) bekezdése pontosította:

„A vizsgálati csoport tagjai a főigazgató által kiadott, személyazonosságot, hatáskört és az engedélyezett vizsgálatokat tartalmazó írásbeli meghatalmazása alapján, és annak bemutatása után hajthatják végre a következő tevékenységeket:

- a) az érintett személyek meghallgatása;
- b) az érintett helyszínek vizsgálata;
- c) helyszíni ellenőrzések;
- d) digitális igazságügyi műveletek;
- e) ágazati szabályoknak alávetett ellenőrzések és vizsgálatok.”

14 Az OLAF-iránymutatások 12. cikkének (3) bekezdése kimondta:

„A folyamatban lévő vizsgálat hatóköre alá nem tartozó vizsgálati tevékenység elvégzéséhez a vizsgálati csoport a vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoporthoz a vizsgálat hatókörének kiterjesztésére kérelmet nyújt be. A vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport ellenőrzi a hatókör javasolt kiterjesztésének jogszerűségét és szükségességét, ezt követően benyújtja véleményét a főigazgatónak, aki e vélemény alapján határozatot hoz.”

A jogvita előzményei

- 15 Az Európai Bizottság kinevezéséről szóló, 2010. február 9-i 2010/80/EU európai tanácsi határozattal (HL 2010. L 38., 7. o.) J. Dallit a 2010. február 10-től 2014. október 31-ig terjedő időszakra kinevezték a Bizottság tagjává. A Bizottság elnöke az egészségügyi és fogyasztóvédelmi tárcát ruházta rá.
- 16 Az OLAF 2012. május 25-én vizsgálatot (a továbbiakban: OLAF-vizsgálat) indított a Swedish Match társaság (a továbbiakban: panaszos) által a Bizottsághoz 2012. május 21-én benyújtott, J. Dalli magatartására vonatkozó állításokat tartalmazó panasz nyomán.
- 17 Az OLAF 2012. július 16-án és 2012. szeptember 17-én hallgatta meg J. Dallit.
- 18 Az OLAF jelentését a Bizottság elnökének címezve 2012. október 15-én juttatták el ezen intézmény főtitkárához. Ezt a jelentést az OLAF főigazgatója (a továbbiakban: az OLAF igazgatója) által aláírt levél kísérte, amely összefoglalta a vizsgálat főbb megállapításait.
- 19 2012. október 16-án J. Dalli találkozott a Bizottság elnökével. Ezt követően ugyanezen a napon a Bizottság elnöke tájékoztatta a Máltai Köztársaság miniszterelnökét, valamint az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsának elnökét J. Dalli lemondásáról. A Bizottság a lemondás bejelentéséről sajtóközleményt is adott ki.

- 20 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 24-én benyújtott keresetlevelében J. Dalli keresetet terjesztett elő a „megbízatásának azonnali hatállyal történő megszüntetésével kapcsolatban [a Bizottság elnöke] által hozott, 2012. október 16-i szóbeli [döntés]” megsemmisítése, valamint nem vagyoni kártérítésként szimbolikusan 1 euró megfizetése, vagyoni kártérítésként pedig ideiglenesen 1 913 396 euró megfizetése iránt.
- 21 E keresetet a Törvényszék 2015. május 12-i Dalli kontra Bizottság ítéletében (T-562/12, EU:T:2015:270) elutasította.
- 22 Egyrészt, a megsemmisítés iránti kereseti kérelmeket illetően a Törvényszék megállapította, hogy a J. Dalli lemondását szóban nyújtotta be, anélkül hogy arra a Bizottság elnöke az EUSZ 17. cikk (6) bekezdése alapján felhívta volna. Mivel a Törvényszék nem látta bizonyítottnak a fellebbező által megtámadott jogi aktust képező ezen felhívás létezését, úgy ítélte meg, hogy a megsemmisítés iránti kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 23 Másrészt, a kártérítési kérelmeket illetően a Törvényszék úgy vélte, hogy mivel már megállapította, hogy ezen felhívás léte nem nyert bizonyítást, ezen az alapon a Bizottsággal szemben nem lehet megállapítani semmilyen jogellenességet e tekintetben. Ami a megsemmisítés iránti kereseti kérelmekben másodlagosan felhozott állítólagos akarathibát illeti, a Törvényszék már megállapította, hogy annak fennállása nem bizonyított. A fentiekből azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottságnak vagy elnökének felróható magatartására vonatkozóan J. Dalli által előadott állítások nem bizonyosodtak be, következésképpen a kártérítési kérelmeket mint megalapozatlanokat elutasította.
- 24 2015. június 21-én J. Dalli fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben. E fellebbezést a Bíróság a 2016. április 14-i Dalli kontra Bizottság végzéssel (C-394/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:262) elutasította.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

- 25 A Törvényszék Hivatalához 2017. június 28-án benyújtott keresetlevelében J. Dalli keresetet terjesztett elő az iránt, hogy a Bizottságot kötelezzék ideiglenesen 1 000 000 euróra becsült nem vagyoni kárának megtérítésére, amely őt a Bizottság tagjaként betöltött tisztségének 2012. október 16-i megszüntetésével összefüggésben az Európai Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által tanúsított állítólagosan jogellenes magatartásból származóan érte.
- 26 E keresetének alátámasztására J. Dalli az OLAF magatartásának jogellenes jellegére vonatkozóan hét kifogást terjesztett elő, először is a vizsgálat megindítására vonatkozó határozat jogellenességére, másodszer a vizsgálat jellemzésével, és annak jogellenes kiterjesztésével kapcsolatos hiányosságokra, harmadszer a bizonyításfelvétel elveinek megsértésére, illetve a bizonyítékok elferdítésére és meghamisítására, negyedszer a védelemhez való jog, az 1999/396/EK határozat 4. cikkének és az OLAF-iránymutatások 18. cikkének megsértésére, ötödször az 1073/1999 rendelet 11. cikke (7) bekezdésének és a Felügyelőbizottság eljárási szabályzata 13. cikke (5) bekezdésének megsértésére, hatodszer az ártatlanság védelmének, az 1073/1999 rendelet 8. cikkének, az EUMSZ 339. cikk és a személyes adatok védelméhez való jog megsértésére, hetedszer pedig az 1073/1999 rendelet 4. cikkének, az 1999/396 határozat 4. cikkének, valamint az OLAF által a Bizottságban folytatott belső vizsgálatok tárgyában az OLAF és a Bizottság közötti megfelelő időben történő információcserét biztosító magatartási kódexre vonatkozó egyetértési megállapodásnak a megsértésére alapítva. Ezenkívül J. Dalli két kifogást hozott fel a Bizottság jogellenes magatartásával kapcsolatban.
- 27 A Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 13-án benyújtott külön beadványban a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.

- 28 A megtámadott ítéletben a Törvényszék ezt az elfogadhatatlansági kifogást elutasította, továbbá a J. Dalli által az OLAF-fal és a Bizottsággal szemben felhozott valamennyi kifogást is elutasította.
- 29 Végül, a Törvényszék a teljesség kedvéért megállapította, hogy J. Dalli sem a felrótt magatartás és az állítólagos kár közötti kellőképpen közvetlen okozati összefüggés fennállását, sem pedig magának a kárnak a bekövetkeztét nem bizonyította.
- 30 Következésképpen a Törvényszék a J. Dalli által előterjesztett keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

- 31 Fellebbezésében J. Dalli azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - rendelje el a károk, különösen pedig az ideiglenesen 1 000 000 euróra becsülhető nem vagyoni kár megtérítését, és
  - a Bizottságot kötelezze mindkét eljárás költségeinek viselésére.
- 32 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - J. Dallit kötelezze a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 33 J. Dalli hét jogalapra hivatkozik. Az első hat jogalap az OLAF magatartásával kapcsolatban első fokon előterjesztett hat kifogás elutasítására vonatkozik. A hetedik jogalap a Törvényszéknek a hivatkozott kár bekövetkeztére, valamint az ezen intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkozó megállapításaira vonatkozik.
- 34 Elöljáróban a Bizottság pontosítja, hogy bár pergazdaságossági okokból nem tartotta szükségesnek csatlakozó fellebbezés előterjesztését, úgy véli, hogy az első fokon benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant el kellett volna utasítani, és hogy a Bíróság hivatalból vizsgálhatja a Törvényszék által e tekintetben elkövetett hibát.
- 35 E tekintetben a jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli megfelelőnek, hogy nyomban az ügy érdeméről határozzon (lásd analógia útján: 2007. október 23-i Lengyelország kontra Tanács ítélet, C-273/04, EU:C:2007:622, 33. pont; 2013. március 7-i Svájc kontra Bizottság ítélet, C-547/10 P, EU:C:2013:139, 47. pont).
- 36 Egyébiránt a Bizottság azzal érvel, hogy a J. Dalli által előterjesztett valamennyi jogalap hatástalan.

Az összes jogalap hatástalan jellegéről

A felek érvei

- 37 A Bizottság megjegyzi, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához három feltétel együttes fennállása szükséges, mégpedig az uniós intézménynek felrótt magatartás jogellenes jellege, a kár tényleges bekövetkezése, valamint a felrótt magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása. Amennyiben e feltételek egyike nem teljesül, a kártérítés iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy a másik két feltételt vizsgálni kellene.
- 38 Márpedig a fellebbezés alátámasztására felhozott első hat jogalap az OLAF-nak felrótt magatartásra, míg a hetedik jogalap kizárólag a nem vagyoni kár tényleges bekövetkeztére vonatkozik. A Bizottság úgy véli, hogy J. Dalli ily módon nem terjeszt elő az OLAF magatartása és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés fennállásával kapcsolatos feltételre vonatkozó jogalapot. Álláspontja szerint J. Dalli nem hivatkozhat arra, hogy a hetedik jogalap ezen okozati összefüggésre is vonatkozik, mivel fellebbezésében az e jogalap alátámasztására kifejtett érvelésben kifejezetten hivatkozik a megtámadott ítélet 225. pontjára, amely csak a kárral foglalkozik, és mivel nem vitatja a megtámadott ítélet 224. pontjában szereplő, az okozati összefüggés hiányára vonatkozó indokolást.
- 39 Ebből pedig az következik, hogy a J. Dalli által előterjesztett jogalapok nem teszik kérdésessé azokat az indokokat, amelyek alapján a Törvényszék megállapította, hogy az OLAF magatartása és a J. Dalli által hivatkozott kár közötti okozati összefüggés nem bizonyított. Tekintettel arra, hogy ez az indok önmagában elegendő a megtámadott ítélet rendelkező részének igazolásához, e jogalapok hatástalanok, éppen ezért a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.
- 40 J. Dalli ezen érvelés elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 41 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az Unió EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen az uniós intézménnyel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár tényleges jellege, valamint az intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Amint azt a Bíróság kimondta, mivel e feltételek egyike nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani anélkül, hogy szükséges lenne az Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó többi feltételt megvizsgálni (2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 147. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a J. Dalli által előterjesztett jogalapok az OLAF-nak felrótt magatartás jogellenességére és a J. Dalli által hivatkozott kár tényleges jellegére vonatkoznak. Ezzel szemben a felek nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy a fellebbezés alátámasztására felhozott hetedik jogalap részben a felrótt magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállásával kapcsolatos feltételre is vonatkozik-e.
- 44 E tekintetben először is a Bizottság annak okán, hogy J. Dalli a hetedik jogalap alátámasztása érdekében kifejtett érvelésében csupán a megtámadott ítélet 225. pontját említette, nem következtethet arra, hogy J. Dalli nem vonja kétségbe a Törvényszéknek az OLAF magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkozó megállapításait.

- 45 Egyrészt ugyanis meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 224. pontjában e feltételnek nem a teljes körű vizsgálatát végezte el. A Törvényszék e pontban csupán azt állapította meg, hogy J. Dalli nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely lehetővé tette volna a hivatkozott nem vagyoni kár fennállásának megállapítását, valamint a Bizottságon belüli megbízatásának megszűnése és a hivatkozott kár közötti kapcsolat kizárását. Általános jelleggel azonban nem állapította meg, hogy J. Dalli nem bizonyította az OLAF magatartása és e kár közötti kapcsolat fennállását.
- 46 Másrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 225. pontjában megállapította, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy „a kifogásolt magatartás a súlyosságából fakadóan neki [...] kárt okozott”. A Törvényszék így azt állapította meg, hogy J. Dalli nem bizonyította sem a kár tényleges bekövetkeztét, sem pedig az e magatartás és a kár közötti okozati összefüggés fennállását.
- 47 Egyébiránt az a következtetés, amely szerint a fellebbező nem bizonyította a kifogásolt magatartások és a hivatkozott kár közötti kellőképpen közvetlen okozati összefüggés fennállását, csupán a megtámadott ítélet 226. pontjában szerepel.
- 48 Másodszor, J. Dalli a hetedik jogalapjában többek között arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem vette figyelembe a uniós bíróságok azon ítélkezési gyakorlatát, amelyből az következik, hogy ha valamely személyt nyilvánosan elítélendőnek tekintett magatartáshoz társítanak, vagy vele szemben sértő megállapításokat széles körben terjesztenek, jóhírnevének sérelme miatt nem vagyoni kárt szenved.
- 49 E jogalappal J. Dalli tehát azt állítja, hogy az intézmények ilyen magatartásának megállapítása önmagában elegendő mind a kár bekövetkeztének, mind pedig az e magatartás és a kár közötti okozati összefüggés igazolásához.
- 50 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy J. Dalli a hetedik jogalappal a Törvényszék azon megállapítását kérdőjelezi meg, amely szerint az OLAF magatartása és az általa hivatkozott kár közötti okozati összefüggés nem nyert bizonyítást. Következésképpen el kell utasítani a Bizottság arra alapított érvét, hogy a J. Dalli által a fellebbezésének alátámasztására előterjesztett valamennyi jogalap hatástalan.

A vizsgálat megindításáról szóló határozatra vonatkozó, első jogalapról

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

- 51 Az első jogalap első részében J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 56–58. pontjában azt állapította meg, hogy sem az 1073/1999 rendelet 1. cikkének (3) bekezdése, sem pedig az OLAF-iránymutatások 5. cikke nem minősül magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabálynak.
- 52 E rendelkezések közül az első egyértelműen és pontosan előírja az OLAF arra vonatkozó kötelezettségét, hogy csak „kellően megalapozott gyanú” és „súlyos esetek” fennállása esetén indítson vizsgálatot. A Bíróság a 2003. július 10-i Bizottság kontra EKB ítéletben (C-11/00, EU:C:2003:395) és a 2003. július 10-i Bizottság kontra EBB ítéletben (C-15/00, EU:C:2003:396) megerősítette ezt, az OLAF vizsgálata által esetlegesen érintett személyek védelmét szolgáló kötelezettség fennállását.
- 53 Az említett rendelkezések közül a második az OLAF vizsgálatának megindítását számos egyértelmű és pontos feltételtől teszi függővé. Mivel így harmadik személyekre is hatást gyakorol, általános vagy belső szabály jellege nem zárja ki, hogy magánszemélyek számára jogokat keletkeztessen.

54 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság az első jogalap első részét mint megalapozatlant, de mindenesetre hatástalant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

55 Emlékeztetni kell arra, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása tekintetében az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében megkövetelt feltételek között szerepel a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének követelménye (2017. május 30-i *Safa Nicu Sepahan kontra Tanács* ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. pontjában kimondta, hogy az 1073/1999 rendelet 1. cikkének (3) bekezdése nem tekinthető ilyen jogszabálynak, mivel az csupán az OLAF céljait és feladatait határozza meg az igazgatási vizsgálatok keretében.

57 Nem lehet helyt adni a J. Dalli által előadott azon érvnek, amely szerint ez az értékelés téves jogalkalmazáson alapul, mivel nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy e rendelkezés az OLAF vizsgálatának megindítását két feltétel – azaz a „kellően megalapozott gyanú” és a „súlyos esetek” fennállása – együttes teljesülésétől teszi függővé.

58 Egyrészt ugyanis az említett rendelkezés pontosítja, hogy az OLAF igazgatási vizsgálatainak „célja” az olyan „súlyos esetek feltárása”, amelyek büntetőeljárást vonhatnak maguk után. Mivel így az OLAF vizsgálata ugyanezen rendelkezés értelmében a súlyos esetek feltárására irányul, az ilyen esetek fennállása nem tekinthető olyan előfeltételnek, amelytől a vizsgálat megindítása függene.

59 Másrészt, bár a Bíróság ítélkezési gyakorlatából valóban az következik, hogy az OLAF a vizsgálatot csakis akkor indíthatja meg, ha fennáll a csalás, a korrupció vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértő más jogellenes tevékenységek kellően megalapozott gyanúja (lásd ebben az értelemben: 2003. július 10-i Bizottság kontra EKB ítélet, C-11/00, EU:C:2003:395, 141. pont; 2003. július 10-i Bizottság kontra EBB ítélet, C-15/00, EU:C:2003:396, 164. pont), ez a feltétel – amint azt a főtanácsnok az indítványának 50. pontjában megjegyezte – nem az 1073/1999 rendelet 1. cikkének (3) bekezdéséből következik, amely bekezdés egyébként nem utal a „kellően megalapozott gyanú” fogalmára.

60 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 57. pontjában úgy ítélte meg, hogy az OLAF-iránymutatások 5. cikke nem minősül a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabálynak, és ezt az iránymutatások „belső szabálynak” minősülésére, valamint arra a körülményre alapította, hogy ez a cikk az OLAF-vizsgálatok logikus és koherens módon történő lefolytatásának biztosítása érdekében az OLAF-on belül bevezetett kiválasztási eljárást írja le.

61 Ebből következik, hogy a Törvényszék e pontban kifejtett értékelése nem csupán az említett cikk „belső szabálynak” minősülésén alapul, hanem annak tartalmát is figyelembe veszi.

62 Márpedig magából az OLAF-iránymutatások 5. cikkének szövegéből kitűnik, hogy annak célja a kiválasztási eljárás keretében az OLAF igazgatójához benyújtandó vélemény kibocsátási feltételeinek meghatározása, és e cikk felsorolja az ezen eljárásban figyelembe veendő tényezőket, anélkül hogy meghatározná a vizsgálat megindításának előfeltételeit.

63 E körülmények között J. Dalli nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy e cikk nem minősül a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabálynak.

64 Ennélfogva az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

- 65 Az első jogalap második részében J. Dalli azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az OLAF nem sértette meg a gondossági kötelezettségét.
- 66 Először is, a megtámadott ítélet 68. pontjában a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor nem pontosította, hogy a panaszban foglalt információk közzétevése és a vizsgálat megindításáról szóló határozat között eltelt „igen rövid időtartam” vagy „rövid időtartam” nem egy napnak, hanem néhány órának felelt meg.
- 67 Másodszor, a 68. pontból kitűnő megállapításokkal ellentétben a vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport véleményéből nem lehet arra következtetni, hogy ez a csoport a panaszosra és a panaszban megnevezett két másik személyre vonatkozóan felderítést végzett volna, mivel az OLAF Felügyelőbizottsága (a továbbiakban: felügyelőbizottság) jelezte, hogy az OLAF általi kutatások nyomát nem találta, kivéve a panaszban említett személyek és társaságok létezésének ellenőrzését. Az OLAF tehát nem végezte el az általa elvégzendő teljes körű vizsgálatot.
- 68 Harmadszor, a megtámadott ítélet indokolása elégtelen, mivel nem fejt ki azokat az okokat, amelyek miatt a felügyelőbizottság által kifejtett véleményt nem vették figyelembe.
- 69 Negyedszer, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az OLAF kellően megvizsgálta a J. Dallival szemben benyújtott panaszban szereplő állításokat, mielőtt e tárgyban vizsgálatot indított volna.
- 70 A Törvényszék így nem fejtette ki kellőképpen a J. Dalli által hivatkozott ténybeli elemeket, és hogy azokat miért nem lehetett a vizsgálat megindítása előtt értékelni, jóllehet ellenőrzéseket lehetett volna folytatni többek között a panaszosnak a J. Dalli elé terjesztett ügyiratokban képviselt álláspontjára, illetve a panaszos és a Bizottság között fennálló kapcsolatra vonatkozóan.
- 71 Ezenkívül téves a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 73. pontjában szereplő azon értékelése, amely szerint az OLAF vizsgálatot indíthatott a panaszban foglalt információk alapján, mivel azok pontosak és részletesek voltak, anélkül hogy elvégezte volna az ezen állítások hitelességének értékeléséhez szükséges ellenőrzéseket. Hasonlóképpen a Törvényszéknek ezen ítélet 74. pontjában meg kellett volna állapítania, hogy az OLAF köteles lett volna meggyőződni az összeférhetlenség hiányáról, még akkor is, ha ez az összeférhetlenség a közölt információk alapján nem volt nyilvánvaló.
- 72 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság az első jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 73 Elsősorban, J. Dalli azon állításait illetően, amelyek szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. pontjában elferdítette a tényeket, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből következően a fellebbezés jogkérdésekre korlátozódik. Ennélfogva kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. E tények és bizonyítékok értékelése tehát – az elferdítésük esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyen fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kellene vizsgálnia (2020. május 28-i Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos kontra Bizottság ítélet, C-309/19 P, EU:C:2020:401, 10. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 74 A megtámadott ítélet 68. pontjában a Törvényszék konkrétan nem említette az információk Bizottság általi kézhezvétele és az OLAF vizsgálatának megindítása között eltelt időtartamot.
- 75 Mivel azonban az alkalmazandó szabályok e tekintetben nem állapítanak meg semmilyen kötelező határidőt, nem róható fel a Törvényszéknek, hogy nem jelölte meg az e két esemény között eltelt pontos időtartamot.
- 76 Ami a Törvényszék által e pontban alkalmazott „nagyon rövid időtartam” és „rövid időtartam” kifejezéseket illeti, azok egyáltalán nem összeegyeztethetetlenek a J. Dalli által hivatkozott néhány órás időtartammal. Következésképpen meg kell állapítani – anélkül, hogy a szóban forgó időtartam hosszáról határozni kellene –, hogy e kifejezések használata nem minősülhet a tények elferdítésének.
- 77 Másodsorban, J. Dalli azon állításaival, amelyek szerint a Törvényszék tévesen következtetett a vizsgálati kiválasztási és felülvizsgálati csoport véleményéből arra, hogy az OLAF a panaszossal és a panaszban megnevezett két másik személlyel kapcsolatban felderítést végzett, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 68. pontjában tett ténybeli megállapításokat vitatja.
- 78 Mivel ezek az állítások nem utalnak az ezen ténybeli megállapítások alapjául szolgáló tények elferdítésére, azokat a Bíróságnak a jelen ítélet 73. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatának megfelelően mint elfogadhatatlant el kell utasítania. Mindenesetre, arra az esetre, hogy az említett állításokat úgy kell érteni, mint amelyek a felügyelőbizottság által elfogadott vélemény elferdítésére utalnak, meg kell állapítani, hogy e véleménynek a fellebbezésben idézett részei nem mondanak ellent a Törvényszék által az említett 68. pontban tett megállapításoknak.
- 79 Harmadsorban, a megtámadott ítélet indokolásának hiányát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség értelmében a Törvényszék nem köteles kimerítő jelleggel, egyenként bemutatni a jogvitában részt vevő felek által megfogalmazott összes érvet, hiszen a Törvényszék által adott indokolás implicit jellegű is lehet, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára, hogy megismerjék azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék nem adott helyt az érveiknek, illetve a Bíróság számára azt, hogy rendelkezésére álljanak az ahhoz szükséges elemek, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolni tudja (2020. június 25-i Satcen kontra KF ítélet, C-14/19 P, EU:C:2020:492, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 68. pontjában olyan tényezőkre hivatkozott, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy az OLAF felderítést folytatott a panaszossal és a panaszban megnevezett két személlyel kapcsolatban. Ezenkívül ezen ítélet 69–74. pontjában kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján úgy ítélte meg, hogy az OLAF nem volt köteles további ellenőrzéseket végezni a vizsgálatának megindítása előtt.
- 81 Ez az indokolás – anélkül, hogy a Törvényszéknek konkrétan állást kellene foglalnia a felügyelőbizottság által elfogadott véleménnyel kapcsolatban – elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye J. Dalli számára azon indokok megismerését, amelyek miatt az érvelését elutasították, a Bíróság számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét.
- 82 Negyedsorban, a Törvényszék által állítólagosan elkövetett, a közölt információk OLAF általi vizsgálatával kapcsolatos téves jogalkalmazást illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 59. pontjából kitűnik – az OLAF vizsgálata csak akkor indítható meg, ha kellően megalapozott gyanú merült fel csalás, korrupció vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenységek tekintetében.
- 83 Ebből a feltételből az következik, hogy önmagában valamely panasznak az OLAF elé terjesztése csak akkor igazolhatja a vizsgálat megindítását, ha az OLAF előzetesen értékelte a panaszban foglalt állításokat.

- 84 Mindazonáltal, amint az a jelen ítélet 58. pontjából kitűnik, az OLAF a vizsgálat megindítása előtt nem köteles ellenőrzéseket végezni ezen állítások megalapozottságának teljes körű értékelése érdekében, mivel az 1073/1999 rendelet 2. cikkéből az következik, hogy e vizsgálatnak pontosan az a célja, hogy adott esetben megállapítsa az ellenőrzött tevékenységek szabályostól eltérő jellegét. E rendelet 3. és 4. cikke értelmében az OLAF egyébként csak a vizsgálat megindítását követően rendelkezik olyan vizsgálati eszközökkel, amelyek lehetővé teszik számára ezen ellenőrzés megfelelő lefolytatását.
- 85 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 70. és 71. pontjában úgy ítélte meg, hogy az OLAF-nak nem feladata, hogy a vizsgálat megindítása előtt részletesen értékelje a kapott információkat, ezzel szemben gondosan és pártatlanul meg kell vizsgálnia a szóban forgó bizonyítékok összességét, különösen pedig a forrás megbízhatóságát, valamint az állítások hitelességét, annak meghatározása érdekében, hogy ezen információk elegendőek-e a vizsgálat megindításához.
- 86 A Törvényszék a megtámadott ítélet 73. pontjában helyesen vélhette úgy, hogy az OLAF-fal közölt információk pontos és részletes jellege alkalmas volt arra, hogy *prima facie* kellőképpen bizonyítsa ezen információk hitelességét. Ugyanígy a Törvényszék helyesen állapította meg ezen ítélet 74. pontjában, hogy az OLAF-nak nem kellett felderítést végeznie az említett információforrás megbízhatóságának ellenőrzése érdekében, mivel az ügyiratokban nem voltak olyan információik, amelyek nyilvánvalóan manipulációra vagy összeférhetetlenségre engedtek volna következtetni.
- 87 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 72. pontjában úgy ítélte meg, hogy az OLAF-nak a vizsgálat megindítása előtt nem kellett állást foglalnia a J. Dalli által első fokon benyújtott keresetlevelében hivatkozott, a panaszosnak a J. Dalli elé terjesztett ügyiratokban képviselt álláspontjára, illetve a panaszos és a Bizottság között fennálló kapcsolatra vonatkozóan felhozott bizonyítékokkal kapcsolatban.
- 88 Következésképpen az első jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani. Ebből következően az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A vizsgálat kiterjesztésére vonatkozó, második jogalapról

A második jogalap első részéről

– A felek érvei

- 89 A második jogalap első részében J. Dalli azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 84–89. pontjában az 1073/1999 rendeletet megsértve azt állapította meg, hogy az OLAF belső vizsgálata kiterjeszthető oly módon, hogy az magában foglalja az OLAF külső vizsgálata körébe tartozó elemeket is. Azzal érvel, hogy bár az uniós jogalkotó kifejezetten rendelkezett az 1073/1999 rendeletet hatályon kívül helyező 883/2013 rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében annak lehetőségéről, hogy a külső vizsgálatra és a belső vizsgálatra jellemző eljárásokat egyetlen vizsgálat keretében ötvözzék, ezt a lehetőséget nem teszi lehetővé az 1073/1999 rendelet, amely ilyen esetben két külön vizsgálat megindítását írta elő.
- 90 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a második jogalap első részét mint megalapozatlant, de mindenesetre hatástalant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 91 Az 1073/1999 rendelet különbséget tesz a tagállamokban és harmadik országokban lefolytatott helyszíni vizsgálatok, illetve az uniós intézményeken, szerveken és hivatalokon belül lefolytatott belső vizsgálatok között. E két vizsgálatípust e rendelet 3., illetve 4. cikke szabályozza.
- 92 A J. Dalli által előadott, az OLAF-vizsgálat hatályának szabálytalan kiterjesztésére alapított érv elbírálása keretében a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában megállapította, hogy az 1073/1999 rendelet nem tartalmaz semmilyen rendelkezést „a belső vizsgálat hatályának a külső vizsgálatok hatályára – és fordítva – történő kiterjesztésére vonatkozóan”. Ezen ítélet 86. pontjában hozzátette, hogy az OLAF számára kitűzött célokkal, valamint az OLAF függetlenségével ellentétes lenne az, ha az OLAF igazgatója nem lenne jogosult az ilyen kiterjesztést engedélyezni. Az említett ítélet 87. pontjában azt is hangsúlyozta, hogy az OLAF-iránymutatások 12. cikkének (3) bekezdése kifejezetten rendelkezik e kiterjesztés lehetőségéről.
- 93 E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék által az 1073/1999 rendelet rendelkezéseinek szövegével kapcsolatos elemzésre vonatkozóan adott indokolás nem téves.
- 94 Továbbá meg kell állapítani, hogy e rendelkezéseknek az OLAF számára kitűzött célokra tekintettel történő, a Törvényszék által elfogadott értelmezése előmozdíthatja az OLAF tevékenységének hatékonyságát, mivel lehetővé teszi számára, hogy ugyanazon eljárás keretében mind az Unió intézményein, szervein, hivatalain és ügynökségein, mind pedig azokon kívül vizsgálatot folytasson annak érdekében, hogy minden olyan bizonyítékot begyűjtsön, amely lehetővé teszi az OLAF ellenőrzése alá tartozó magatartások szabályszerűségének értékelését.
- 95 Végül nem állapítható meg, hogy a külső vizsgálat és a belső vizsgálat körébe tartozó tevékenységek egyazon eljárásba foglalása megfoszthatná az érintett személyeket az eljárási garanciáktól, vagy tágabb értelemben akadályozhatná az OLAF tevékenységére irányadó szabályoknak az egyes tevékenységek kapcsán való alkalmazását.
- 96 Következésképpen abból, hogy az uniós jogalkotó a 883/2013 rendelet 7. cikkének (4) bekezdésében kifejezetten előírta, hogy az OLAF-vizsgálat ötvözheti a külső vizsgálatra és a belső vizsgálatra jellemző eljárásokat, nem következik az, hogy ennek lehetőségét az 1073/1999 rendelet kizárja. Éppen ellenkezőleg, a jelen ítélet előző pontjaiban szereplő megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy e 7. cikk (4) bekezdése világosabban fejezi ki az 1073/1999 rendelet hatálya alatt már alkalmazandó elveket, és hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy „a vizsgálat hatályának kiterjesztése önmagában nem [volt] jogellenes”.
- 97 Ebből következően a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalap második részéről

– A felek érvei

- 98 A második jogalap második részében J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék elferdítette az első fokon benyújtott keresetlevelet, amikor a megtámadott ítélet 80. pontjában megállapította, hogy a keresetlevél nem határozta meg pontosan az OLAF által a jelen ügyben állítólagosan megsértett, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabályt. A keresetlevél 92–96. pontjának szövegéből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az 1073/1999 rendelet 3. és 4. cikkéről van szó.
- 99 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a második jogalap második részét mint megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 100 A jelen jogalap első részének a jelen ítélet 91–97. pontjában elvégzett vizsgálatából kitűnik, hogy a Törvényszék helyesen vélte úgy a megtámadott ítélet 84–89. pontjában, hogy az 1073/1999 rendelet értelmében az OLAF jogszerűen terjeszthette ki a belső vizsgálat hatályát annak érdekében, hogy az a külső vizsgálatra jellemző eljárásokat is magába foglalja.
- 101 Ezenkívül J. Dalli nem vitatta sem az OLAF által a vizsgálatának kiterjesztése érdekében lefolytatott eljárásnak a megtámadott ítélet 91. és 92. pontjában elvégzett vizsgálatát, sem pedig a Törvényszék által a megtámadott ítélet 93. pontjában tett azon megállapítást, amely szerint J. Dalli nem bizonyította, hogy az OLAF vizsgálatának kiterjesztése nem volt szabályszerű.
- 102 Következésképpen, még ha feltételezzük is, amint azt J. Dalli állítja, hogy a Törvényszék elferdítette az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetlevelet, amikor a megtámadott ítélet 80. pontjában úgy ítélte meg, hogy e keresetlevél nem határozta meg pontosan az OLAF állítólagosan megsértett, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabályt, e hiba nem teheti kérdésessé a J. Dalli által első fokon előterjesztett, a vizsgálat jellemzésével és kiterjesztésével kapcsolatos hiányosságokra alapított második kifogás elutasítását.
- 103 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a Törvényszék valamely határozatában a teljesség kedvéért kifejtett indokok ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (2020. június 18-i Dovgan kontra EUIPO ítélet, C-142/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:487, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 104 Ennélfogva a második jogalap második részét mint hatástalant el kell utasítani, következésképpen a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A bizonyításfelvételre vonatkozó, harmadik jogalapról

A harmadik jogalap első részéről

– A felek érvei

- 105 J. Dalli a harmadik jogalap első részében azzal érvel, hogy a Törvényszék a bizonyítékoknak az OLAF általi összegyűjtésére vonatkozóan első fokon előterjesztett harmadik kifogás vizsgálata során tévesen alkalmazta a jogot.
- 106 Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 103. pontjában úgy ítélte meg, hogy az OLAF igazgatója közvetlenül részt vehetett a vizsgálatban, holott egyrészt az 1073/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése kizárólag azt írja elő, hogy a vizsgálatok lefolytatását irányítja, másrészt pedig e közvetlen részvétel sértené az objektív pártatlanságát, megsértve az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 41. cikkét.
- 107 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 105. pontjában tévesen állapította meg, hogy valamely nemzeti hatóság képviselőinek a vizsgálatban való részvétele nem sérti az OLAF objektív pártatlanságát, jóllehet e képviselők egyike a felügyelőbizottságnak is tagja volt. Az a tény, hogy e részvételhez a szóban forgó vizsgálattal érintett személy hozzájárult, és az, hogy nem nyert bizonyítást, hogy az említett részvétel hatással lett volna a vizsgálat lefolytatására, nem elegendő az OLAF pártatlanságának biztosításához.

- 108 Harmadszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 119. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a telefonos híváslista begyűjtése, tárolása és felhasználása által megvalósított, magánéletbe való jogellenes beavatkozás igazolható azzal, hogy azt a máltai hatóságok nem vitatták, valamint a lojális együttműködés elvével.
- 109 Negyedszer, a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. pontjában tévesen állapította meg, hogy nem kellett határoznia a telefonbeszélgetés rögzítésének jogellenes vagy jogszerű jellegéről, mivel J. Dalli nem vett részt a beszélgetésben.
- 110 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a harmadik jogalap első részét mint megalapozatlant, de mindenesetre mint részben hatástalant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 111 Először is, ami azt illeti, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az OLAF igazgatójának a vizsgálatban való részvételéről határozott, emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikkének (1) bekezdése többek között kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül intézzék.
- 112 Ebből következik, hogy ezen intézmények, szervek és hivatalok kötelezettsége, hogy a pártatlanság követelménye mindkét alkotóelemének megfeleljenek, amely egyrészt a szubjektív pártatlanság, amelynek alapján az érintett intézmény egyik tagja sem mutathat elfogultságot vagy személyes előítéletet, másrészt pedig az objektív pártatlanság, amelynek megfelelően ezen intézménynek e tekintetben megfelelő biztosítékokat kell nyújtania az esetleges előítéletekkel kapcsolatos összes jogos kétség kizárására (lásd ebben az értelemben: 2017. december 20-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-521/15, EU:C:2017:982, 91. pont; 2019. március 27-i August Wolff és Remedia kontra Bizottság ítélet, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 27. pont).
- 113 Az OLAF igazgatójának a vizsgálat lefolytatásában betöltött szerepét az 1073/1999 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amely – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 103. pontjában rámutatott – előírja, hogy a vizsgálatok lefolytatását az OLAF igazgatója irányítja.
- 114 Jóllehet e jogkör tényleges gyakorlását e rendelet nem határolja körül kifejezetten, az OLAF tevékenységének jellegéből következik, hogy e feladat szükségszerűen magában foglalja azt, hogy az OLAF igazgatója a vizsgálat irányítása keretében utasítást adhat a vizsgálatért felelős egység alkalmazottainak, adott esetben bizonyos vizsgálatok elvégzését elrendelve.
- 115 Az OLAF-iránymutatások 11. cikkének (6) bekezdéséből egyébiránt az következik, hogy az e rendelkezésben felsorolt egyes vizsgálati tevékenységek csak az OLAF igazgatója által kiadott, az OLAF alkalmazottai számára engedélyezett vizsgálatokat tartalmazó írásbeli meghatalmazás alapján, és annak bemutatása után végezhetők el. Ez a helyzet különösen az érintett személyek vagy tanúk meghallgatása, valamint a helyiségek vizsgálata és a helyszíni ellenőrzések esetében.
- 116 Az OLAF igazgatójának tehát aktív szerepet kell játszania a vizsgálatok lefolytatásában, amint az az 1073/1999 rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséből is kitűnik, amely előírja, hogy a vizsgálati jelentést az ő felügyelete mellett készítik el.
- 117 Márpedig J. Dalli nem bizonyította, hogy az OLAF igazgatójának bizonyos vizsgálati tevékenységekben való közvetlen, a számára aktív szerepet tulajdonító rendelkezésekhez kapcsolható részvétele sértheti a vizsgálat objektív pártatlanságát. Ezenkívül nem vitatta e rendelkezések érvényességét.

- 118 E körülmények között nem állapítható meg, hogy J. Dalli bizonyította volna, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 103. pontjában szereplő azon értékelése, amely szerint az ilyen közvetlen részvétel nem sérti a vizsgálat pártatlanságát, téves jogalkalmazáson alapul.
- 119 Másodszor, ami a nemzeti hatóság azon képviselőjének a Z. meghallgatásán való részvételét illeti, aki a felügyelőbizottságnak is tagja, meg kell jegyezni, hogy az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy e bizottság a vizsgálati feladatok ellátásának rendszeres figyelemmel kísérésével megerősíti az OLAF függetlenségét. E feladat keretében többek között véleményt nyilváníthat az OLAF igazgatója felé az OLAF tevékenységéről.
- 120 E rendelkezésből tehát kitűnik, hogy az említett bizottság tagjai az OLAF által végzett vizsgálatok ellenőrzésével kapcsolatos feladatkört hivatottak gyakorolni.
- 121 A felügyelőbizottságra ruházott szerepre tekintettel az a tény, hogy valamely tagja közvetlenül részt vett az OLAF valamely vizsgálati tevékenységének foganatosításában, valóban jogos kétséget kelthet a tekintetben, hogy a szóban forgó vizsgálati tevékenység foganatosításának körülményeire vonatkozó ellenőrzési feladatkörének gyakorlása során esetleges – pozitív vagy negatív – előítéletet tanúsít.
- 122 Mindazonáltal, noha a felügyelőbizottság valamely tagjának objektív pártatlansága ily módon az általa e minőségében ellátott ellenőrzési feladatkör gyakorlása során vitathatóvá válik, az a körülmény, hogy e személy a későbbiekben ilyen ellenőrzésre lehet hivatott, nem kelthet jogos kétséget a vizsgálati tevékenységben való részvétele során fennálló pártatlanságát illetően.
- 123 Következésképpen, bár a J. Dalli által hivatkozott objektív pártatlanság hiányára adott esetben a felügyelőbizottság által az OLAF vizsgálatával kapcsolatban adott vélemény kapcsán hivatkozni lehet, az nem alkalmas arra, hogy kérdéssé tegye a pártatlanság elvének e vizsgálat keretében, különösen pedig azon meghallgatás során való tiszteletben tartását, amelyen e bizottság egyik tagja részt vett.
- 124 Márpedig J. Dalli azon érvelése, amelyre a megtámadott ítélet 105. pontja vonatkozik, az OLAF általi bizonyításfelvétel jogszerűségét, nem pedig a felügyelőbizottság véleményének jogszerűségét vitatta. Következésképpen az e tekintetben elkövetett téves jogalkalmazásra alapított érvet mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 125 Harmadszor, a Bíróságnak a jelen ítélet 103. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlata alapján a megtámadott ítélet 119. pontja ellen irányuló érvet mint hatástalant el kell utasítani, mivel az a Törvényszék által a teljesség kedvéért kifejtett indokokra vonatkozik.
- 126 A fellebbező ugyanis úgy véli, hogy a Törvényszék nem utasíthatta el az annak bizonyítására irányuló érvelését, hogy a telefonos híváslistának a máltai hatóságok általi begyűjtése a magánéletbe való beavatkozásnak minősül, amely érvelés azon alapul, hogy a máltai hatóságok nem figyelmeztették az OLAF-ot, valamint hogy e hatóságok kötelesek voltak együttműködni az OLAF-fal, feltéve hogy a segítségnyújtás megfelel a nemzeti jognak. Mindazonáltal nem teszi kérdéssé a Törvényszék azon megállapítását, amely szerint J. Dalli nem bizonyította, hogy az OLAF felelősségre vonható a szóban forgó információk máltai hatóságok általi gyűjtésének módjaiért.
- 127 Negyedszer, azt illetően, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. pontjában tévesen állapította meg azt, hogy J. Dallinak a magánélet tiszteletben tartásához és a hírközlés bizalmas jellegéhez fűződő jogát nem sértették meg, mivel nem vett részt a rögzített, 2012. július 3-i telefonbeszélgetésben, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak a jelen ítélet 55. pontjában hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége nem állapítható meg bármely uniós jogszabály kellően súlyos megsértése miatt, hanem csakis a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése miatt.

- 128 E megszorítás célja – a valamely uniós jogi aktus jogszerűségének értékelésére alkalmazandó szabályok sérelme nélkül – az, hogy e felelősség megállapítását kizárólag olyan helyzetekre korlátozza, amelyekben az uniós intézmények, szervek és hivatalok jogellenes magatartása kárt okozott egy magánszemélynek azáltal, hogy megsértette az uniós jog által kifejezetten védett érdekeit.
- 129 E korlátozás célját sértené tehát annak elfogadása, hogy az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapítható a magánszemélynek egy olyan jogszabály megsértésével okozott kár megtérítése érdekében, amely semmiféle jogot nem keletkeztet a számára, hanem arra irányul, hogy harmadik személy számára keletkeztessen jogokat.
- 130 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 124. pontjában úgy ítélte meg, hogy az Unió nem felel J. Dallival szemben a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a harmadik személyek – lehallgatott és rögzített beszélgetéseit tartalmazó – kommunikációjának bizalmas jellegéhez való jog esetleges megsértése miatt.
- 131 Következésképpen a harmadik jogalap első részét mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalap második részéről

– A felek érvei

- 132 A harmadik jogalap második részében J. Dalli azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értékelte a bizonyítékokat.
- 133 Először is, a J. Dalli egykori alkalmazottai által az európai parlamenti képviselőkkel folytatott megbeszélés során tett megjegyzések szövegéből az következik, hogy az OLAF alkalmazottai arra kérték őket, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 108. pontjában megállapított tényállással szemben tartsák fenn a tényállás általuk megállapított változatát.
- 134 Másodszor, a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, amikor ezen ítélet 110. pontjában úgy ítélte meg, hogy a telefonbeszélgetés ugyanazon részletére vonatkozó átírat két változata között csupán „csekély eltérés” mutatkozik, holott e változatok egyike arra a tényre utalt, hogy J. Dalli egy bizonyos árat követelt, míg a másik változat egy harmadik személytől származó követelésre utalt.
- 135 Harmadszor, a Törvényszék az említett ítélet 111. pontjában nem zárhatta volna ki megalapozottan azon újságcikkek relevanciáját, amelyek tartalmát a Bizottság nem vitatta, jöllehet ezek az újságcikkek már önmagukban a K. meghallgatásának körülményeire vonatkozó bizonyítéknak minősülnek. Nem bír döntő jelentőséggel az, hogy K. aláírta a jegyzőkönyvet, meg nem kérdőjelezve a meghallgatásának körülményeit, mivel ezen újságcikkből egyértelműen kiderül, hogy a jegyzőkönyvet az átolvasás lehetősége nélkül kellett aláírnia.
- 136 Negyedszer, a Törvényszék nem vette figyelembe a J. Dalli által a 2012. július 3-i telefonbeszélgetés OLAF általi rögzítése tárgyában előterjesztett bizonyítékokat. A Törvényszék továbbá ellentmondásba bonyolódott, amikor a megtámadott ítélet 125. pontjában azt állította, hogy egyetlen bizonyíték sem enged arra következtetni, hogy e beszélgetés a fellebbező gyanúba keverésére irányult volna, jöllehet ezen ítélet 122. pontjában azt állapította meg, hogy e beszélgetésre azért került sor, hogy további bizonyítékokat szerezzenek a tények valóságának megerősítése vagy cáfolata érdekében.
- 137 Ötödször, a Törvényszék a megtámadott ítélet 126. pontjában tévesen elmulasztotta figyelembe venni a felügyelőbizottság 2/2012 véleményét, noha e vélemény bizonyítékként szolgált.

138 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a harmadik jogalap második részét mint részben elfogadhatatlant, részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 139 Előjáróban, mivel J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék bizonyos dokumentumok téves értelmezésével elferdítette a bizonyítékokat, meg kell jegyezni, hogy bár a bizonyítékok elferdítése megnyilvánulhat valamely dokumentumnak a tartalmával ellentétes értelmezésében, a bizonyítékok elferdítésének megállapításához nem elegendő annak bizonyítása, hogy e dokumentum a Törvényszék által elfogadott értelmezéstől eltérően is értelmezhető. Ebből a szempontból azt szükséges bizonyítani, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan túllépte e dokumentum észszerű értékelésének korlátait, különösen azáltal, hogy e dokumentumot a szövegével ellentétesen értelmezte (lásd ebben az értelemben: 2011. február 10-i Activision Blizzard Germany kontra Bizottság ítélet, C-260/09 P, EU:C:2011:62, 54. pont; 2016. április 7-i Akhras kontra Tanács ítélet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, 72. pont; 2020. január 30-i České dráhy kontra Bizottság ítélet, C-538/18 P és C-539/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:53, 60. pont).
- 140 Először is a megtámadott ítélet 108. pontjában a Törvényszék többek között úgy ítélte meg, hogy a J. Dalli volt alkalmazottai és az európai parlamenti képviselők közötti megbeszélés átiratából lényegében az derül ki, hogy az OLAF alkalmazottai azt javasolták G.-nek, hogy az információközlés módját illetően körültekintően járjon el, hogy ezzel ne akadályozza a Máltán folyamatban lévő vizsgálatot, azt azonban nem kérték tőle, hogy tartsa magát az eredeti változatához. A Törvényszék különösen azt hangsúlyozta, hogy G. egy kérdésre válaszolva tagadta, hogy az OLAF ezen alkalmazottai azt kérték volna tőle, hogy ragaszkodjon e változathoz.
- 141 Bár G. ezen átiratban szereplő kijelentései bizonyos kétértelműségeket mutatnak az OLAF említett alkalmazottai által megfogalmazott ajánlásokat illetően, a Törvényszék az ítélet 108. pontjában pontosan adta vissza a G. által közvetlenül arra a kérdésre adott választ, hogy az OLAF alkalmazottai arra bátorították-e őt, hogy hamis nyilatkozatot tegyen. Ezenkívül az említett átiratból kitűnik, hogy G. azt is jelezte, hogy az OLAF ugyanezen alkalmazottai óvatosságra intették, anélkül hogy kifejezetten kérték volna tőle, hogy bizonyos tényeket elhallgasson.
- 142 E körülmények között J. Dalli nem bizonyította, hogy a Törvényszék az említett 108. pontban elferdítette volna a vitatott átiratot, azáltal hogy nyilvánvalóan túllépte e dokumentum észszerű értékelésének korlátait.
- 143 Másodszer, a megtámadott ítélet 110. pontjában a Törvényszék a 2012. március 29-i telefonbeszélgetés ugyanazon részletére vonatkozó átirat két változata között különbséget állapított meg. Úgy ítélte meg, hogy olyan csekély eltérésről van szó, amely nem befolyásolja az OLAF következtetéseit, és hogy e két változatból hallgatólagosan arra lehet következtetni, hogy mindkettő a J. Dalli által kért összegre utal.
- 144 E tekintetben úgy tűnik, hogy a Törvényszék pontosan adta vissza a J. Dalli által benyújtott egyes változatokban használt kifejezéseket. Ezenkívül, bár elképzelhető a máltai hatóságok által szolgáltatott változat J. Dalli által javasolt azon értelmezése, amely szerint az úgy értendő, mint amely a Z. által követelt összeget, nem pedig a J. Dalli által követelt összeget említi, ez az értelmezés nem elég egyértelmű ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan túllépte e változat észszerű értékelésének korlátait.
- 145 Harmadszor, a megtámadott ítélet 111. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék úgy határozott, hogy nem tulajdonít döntő jelentőséget a J. Dalli által azon körülmények vitatása céljából benyújtott máltai sajtócikkeknek, amelyek között K. első meghallgatására sor került.

- 146 Ugyanakkor ugyanezen pontból kitűnik, hogy a Törvényszék másodlagosan arra a körülményre is támaszkodott, hogy a K. második meghallgatásáról készült jegyzőkönyvből nem tűnik ki, hogy K. ez alkalommal megkérdőjelezte volna azokat a körülményeket, amelyek között az első meghallgatásra sor került, jóllehet az első meghallgatás kapcsán kiegészítéseket, módosításokat és pontosításokat tett.
- 147 Ez utóbbi indok, amelyet J. Dalli a jelen fellebbezés keretében egyáltalán nem vitatott, elegendő a Törvényszék azon megállapításának igazolására, amely szerint nem nyert bizonyítást, hogy az OLAF alkalmazottainak az első meghallgatást illető eljárása ellentétes lett volna a bizonyításfelvétellel kapcsolatos elvekkel.
- 148 E körülmények között meg kell állapítani, hogy J. Dallinak a megtámadott ítélet 111. pontja ellen irányuló érvelését a Bíróságnak a jelen ítélet 103. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlata alapján hatástalannak kell tekinteni, mivel az az ítélet teljesség kedvéért kifejtett indokolására vonatkozik.
- 149 Negyedszer, bár J. Dalli a Törvényszék által a 2012. július 3-i telefonbeszélgetés rögzítésére vonatkozóan előadott indokolás különböző elemeit vitatja, meg kell jegyezni, hogy az ilyen rögzítés csak akkor vezethet az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához, ha arra a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály megsértésével került sor.
- 150 Márpedig a jelen ítélet 127–130. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 124. pontjában helyesen állapította meg, hogy a J. Dalli által e tekintetben hivatkozott szabályoknak nem az volt a céljuk, hogy számára jogokat keletkeztessenek, és hogy e megállapítás elegendő az Unió e rögzítés foganatosításáért fennálló szerződésen kívüli felelősségének kizárásához.
- 151 Ennélfogva, mivel az említett rögzítéssel kapcsolatos további bizonyítékok esetleges figyelembevétele, illetve annak megállapítása, hogy a beszélgetés ezen rögzítése J. Dalli gyanúba keverését célozta, nem teheti kérdéssé ezt az értékelést, az erre vonatkozóan a jelen fellebbezés keretében előterjesztett érveket mint hatástalanokat el kell utasítani.
- 152 Ötödször, a megtámadott ítélet 126. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy J. Dallira hárul annak bizonyítása, hogy a felügyelőbizottság 2/2012 véleményében szereplő állítások bizonyítást nyertek, míg a Bizottságnak ezen állításokkal kapcsolatban nem kell állást foglalnia.
- 153 A Törvényszék, amikor így határozott, az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló kereset keretében érvényesülő, a bizonyítási teher megoszlására irányadó szabályokat vette alapul, azonban nem tagadta általános jelleggel e vélemény bizonyító erejét.
- 154 Ebből következik, hogy J. Dalli azon érve, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 126. pontjában tévesen elmulasztotta figyelembe venni az említett véleményt, e pont téves értelmezésén alapul, ezért mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 155 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap második részét mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani. Ennélfogva a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az 1999/396 határozat 4. cikkének tiszteletben tartására vonatkozó, negyedik jogalapról

A negyedik jogalap első részéről

– A felek érvei

- 156 A negyedik jogalap első részében J. Dalli először is azt állítja, hogy az 1999/396 határozat 4. cikkéből és a Törvényszék 2008. július 8-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítéletéből (T-48/05, EU:T:2008:257) az következik, hogy az OLAF köteles meghallgatni a vizsgálata alatt álló személyeket az őket érintő valamennyi ténnyel kapcsolatban. Következésképpen a Törvényszéknek azt kellett volna meghatároznia, hogy J. Dalli meg kellett volna-e hallgatni a G. 2012. szeptember 19-i meghallgatásának átíratával (a továbbiakban: G. meghallgatásáról szóló feljegyzés) kapcsolatban, mégpedig az e feljegyzésben szereplő tények alapján, nem pedig az e feljegyzés jellegére, más bizonyítékok fennállására, vagy arra vonatkozó egyéb kritériumok alkalmazásával, ahogyan azt a megtámadott ítélet 143. pontjában tette, hogy az említett feljegyzés csak az OLAF jelentésének mellékletében szerepel.
- 157 Másodsor, a Törvényszék egymásnak ellentmondó indokokra támaszkodott, amikor a megtámadott ítélet 143. pontjában megerősítette, hogy abból, hogy valamely bizonyíték az OLAF jelentésének mellékleteiben szerepel, nem lehet arra következtetni, hogy ezt az OLAF bizonyos állítások bizonyítására felhasználta volna, miközben ezen ítélet 109. pontjában megállapította, hogy az ilyen jelentés alapjául szolgáló iratoknak adott esetben csak a mellékletben kell szerepelniük.
- 158 Harmadszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 144. pontjában úgy ítélte meg, hogy az érintett személynek nem volt joga ahhoz, hogy az OLAF végleges jelentésének megállapításaival kapcsolatban meghallgassák. A döntő kérdés ugyanis az, hogy e személyt meghallgatták-e az e megállapítások alapjául szolgáló valamennyi ténnyel kapcsolatban.
- 159 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a negyedik jogalap első részét mint megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 160 Először is, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 143. pontjában állítólagosan elkövetett téves jogalkalmazást illetően meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék e pontban elutasította a J. Dalli által előadott azon érvet, amely szerint az OLAF megsértette az 1999/396 határozat 4. cikkét azzal, hogy nem tette lehetővé számára, hogy a G. meghallgatásáról szóló feljegyzéssel kapcsolatban kifejtse véleményét.
- 161 Ennek elbírálása érdekében a Törvényszék mindenekelőtt úgy ítélte meg, hogy az OLAF köteles volt felhívni a szóban forgó személyt arra, hogy tegye meg észrevételeit az őt érintő tényekkel kapcsolatban, arra azonban nem, hogy lehetőséget biztosítson számára, hogy minden egyes tanúvallomással kapcsolatban állást foglaljon. Ezt követően hangsúlyozta, hogy a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzést különböző célokra használták fel az OLAF jelentésben, anélkül azonban, hogy az OLAF kizárólag e feljegyzés alapján következtetést vont volna le a fellebbezővel kapcsolatban. Végül a Törvényszék megjegyezte, hogy önmagában abból a körülményből, hogy az említett feljegyzés szerepel e jelentés mellékleteiben, nem lehet arra következtetni, hogy azt a J. Dallival kapcsolatos állítások bizonyítékaként használták volna fel.

- 162 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a belső vizsgálatok feltételeit és módjait szabályozó 1999/396 határozat 4. cikke előírja – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 130. pontjában kiemelte –, hogy semmilyen esetben sem lehet az illető bizottsági tagra név szerint utaló következtetést levonni, ha a vizsgálatot anélkül folytatták le, hogy „az érdekeltnek lehetősége lett volna véleményét kifejeteni az őt érintő valamennyi tényről”.
- 163 Magából e cikk szövegéből kitűnik, hogy az OLAF nem azt köteles lehetővé tenni az „érdekelt” számára, hogy a vizsgálat során összegyűjtött minden olyan bizonyítékkal kapcsolatban kifejtse véleményét, amely felhasználható a rá vonatkozó következtetések levonásához, hanem azt, hogy kizárólag az e bizonyítékokból kitűnő, őt érintő tényekkel kapcsolatban kifejtse véleményét.
- 164 Ebből következik, hogy az OLAF akkor lett volna köteles meghallgatni J. Dallit a G. meghallgatásáról szóló feljegyzésben ismertetett tényekkel kapcsolatban, ha e tényeket őt érintőnek tekintették volna. Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor e feljegyzésnek az OLAF vizsgálati jelentésének megfelelő korlátozott felhasználására támaszkodott akkor, amikor elutasította a J. Dalli által az 1999/396 határozat 4. cikkének állítólagos megsértésére vonatkozóan előterjesztett érvet.
- 165 Mindemellett, amennyiben a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2020. június 4-i Terna kontra Bizottság ítélet, C-812/18 P, nem tették közzé, EU:C:2020:437, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 166 A jelen ügyben ez az eset áll fenn.
- 167 A G. meghallgatására vonatkozó feljegyzésből ugyanis kitűnik, hogy G. a meghallgatása során a J. Dalli és Z. közötti, 2012. február 10-i találkozóra, valamint a Z., K. és G. közötti, azon lehetőségre vonatkozó levélváltásra hivatkozott, hogy J. Dalli jelentős pénzösszeg kifizetése ellenében egy konkrét álláspontot fog képviselni.
- 168 Márpedig a J. Dalli 2012. július 16-i és szeptember 17-i meghallgatásának átírataiból kitűnik, hogy J. Dalli lehetőséget kapott arra, hogy e találkozóval és az annak alkalmával folytatott információcserével, valamint Z.-nek a G. meghallgatásáról szóló feljegyzésben említett információcsere elsődleges tárgyát képező javaslatával kapcsolatban kifejtse véleményét.
- 169 Ezenkívül J. Dalli nem hivatkozott olyan új tényekre, amelyek első alkalommal ebben a feljegyzésben szerepeltek volna, és amelyekkel kapcsolatban ily módon nem tudott nyilatkozni az OLAF általi meghallgatása során.
- 170 Következésképpen az első fokon előadott azon érvet, amely szerint az 1999/396 határozat 4. cikkét megsértve nem hallgatták meg a G. meghallgatásáról szóló feljegyzésben kifejtett tényekkel kapcsolatban, mint megalapozatlant el kell utasítani. Ebből következik, hogy a jelen fellebbezés alátámasztására előadott, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 143. pontjában elkövetett téves jogalkalmazásra alapított érv hatástalan.
- 171 Másodszor, a megtámadott ítélet 109. és 143. pontja közötti állítólagos ellentmondást illetően meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék ezen ítélet 109. pontjában azon érv elutasításakor, hogy az OLAF a jelentésében egyes bizonyítékokat nem tüntetett fel, úgy ítélte meg, hogy az ilyen jelentés alapján szolgáló iratokat nem kell teljes terjedelmükben feltüntetni, és azoknak adott esetben elegendő e jelentés mellékletében szerepelniük.

- 172 A megtámadott ítélet 143. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy önmagában az a körülmény, hogy a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzés az OLAF jelentésének mellékleteiben szerepel, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy e feljegyzést a J. Dallival szemben felhozott állítások bizonyítékként használták fel.
- 173 Semmiféle ellentmondás nem állapítható meg az ezen ítélet 109. pontjában szereplő indokolás és az ítélet 143. pontjában szereplő indokolás között. E 109. pontból ugyanis nem következik az, hogy az OLAF jelentésének mellékletei csak olyan bizonyítékokat tartalmazhatnak, amelyeket a vizsgálat alá vont személyekkel vagy akár azok egyikével szemben figyelembe vettek, amennyiben e jelentés – mint a jelen ügyben is – több személy cselekményeire vonatkozó megállapításokat tartalmaz.
- 174 Harmadszor, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 144. pontjában elkövetett téves jogalkalmazást illetően meg kell jegyezni, hogy e pontban a Törvényszék többek között azt állapította meg, hogy J. Dalli nem jelölte meg a szóban forgó megállapítás alapjául szolgáló azon tényeket, amelyeket cáfolni vagy alátámasztani kíván.
- 175 Ebből következik, hogy e pontban a Törvényszék nem azt állapította meg, hogy az OLAF nem volt köteles meghallgatni J. Dallit a megállapításainak alapjául szolgáló tényekkel kapcsolatban, hanem éppen ellenkezőleg, hallgatólagosan elismerte, hogy az OLAF-ra valóban hárul ilyen kötelezettség, és pontosította, hogy J. Dalli feladata az általa hivatkozott uniós jog megsértésének bizonyítása érdekében azon tények megjelölése, amelyekkel kapcsolatban az OLAF őt nem hallgatta meg.
- 176 J. Dallinak a megtámadott ítélet 144. pontját illető téves jogalkalmazásra vonatkozó érvét tehát mint megalapozatlant el kell utasítani, mivel az ezen ítélet téves értelmezésén alapul.
- 177 Következésképpen a negyedik jogalap első részét mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalap második részéről

– A felek érvei

- 178 A negyedik jogalap második részében J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék elferdítette a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzést, amikor a megtámadott ítélet 143. pontjában úgy ítélte meg, hogy az nem tüntet fel a fellebbezőt érintő tényeket, jóllehet e feljegyzésből egyértelműen kitűnik, hogy erről van szó. E hiba megismétlődik ezen ítélet 145. pontjában, amikor a Törvényszék megerősíti, hogy a fellebbezőnek módjában állt véleményt nyilvánítani az őt érintő tényekkel kapcsolatban.
- 179 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a negyedik jogalap második részét mint megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

- 180 A megtámadott ítélet 143. pontjában a Törvényszék jelezte, hogy a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzésre az OLAF jelentésében csak „a tanúk [...] meghallgatásának annak érdekében történő ismertetése [céljából hivatkoztak], hogy bemutassanak egy [J. Dallit] nem érintő tény, és hogy megerősítést nyerjen az, amit a tanú már jelzett az első meghallgatáson [...], illetve hogy bemutassák, hogy a tanú szubjektíve hogyan észlelte a Z. által többek között a panaszosnak tett ajánlatokat”. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy e jelentésből nem tűnik ki, hogy „az OLAF bármiféle következtetést vont volna le [J. Dalli] tekintetében pusztán e feljegyzés alapján”.

- 181 Amint azonban a jelen ítélet 164. pontjából kitűnik, a Törvényszék e különböző megállapításai mind arra vonatkoznak, hogy az OLAF a jelentésében felhasználta a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzést. Ezenkívül a megtámadott ítélet 143. pontjának egyetlen más eleméből sem tűnik ki, hogy a Törvényszék úgy ítélte volna meg, amint azt J. Dalli állítja, hogy az említett feljegyzés nem tartalmaz rá vonatkozó tényeket.
- 182 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 145. pontjában tett azon megállapítás, amely szerint J. Dalli lehetőséget kapott arra, hogy véleményt nyilvánítson az őt érintő tényekről, a Törvényszék azon értékelésén alapul – még ha csak részben is –, amely szerint a G. meghallgatására vonatkozó feljegyzés nem tartalmaz ilyen tényeket.
- 183 Egyébiránt, amint az a jelen ítélet 167–170. pontjából kitűnik, még ha e feljegyzést nem is hozták tudomására, a fellebbezőnek mindazonáltal lehetősége volt arra, hogy állást foglaljon a feljegyzésben szereplő tényekkel kapcsolatban.
- 184 Ennélfogva a negyedik jogalap második része a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, és ezért mint megalapozatlant el kell utasítani. Következésképpen a negyedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A felügyelőbizottság elé utalásra vonatkozó, ötödik jogalapról

A felek érvei

- 185 Az ötödik jogalapjában J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék több hibát is elkövetett, amikor elutasította az első fokon előterjesztett, a felügyelőbizottság beavatkozására vonatkozó, ötödik kifogást.
- 186 Először is, a felügyelőbizottság és az OLAF között létrejött munkamegállapodásnak (a továbbiakban: munkamegállapodás) megfelelően ötnapos határidőt kell betartani az e bizottság elé utalás és a nemzeti igazságügyi hatóságok részére történő információtovábbítás között. Bár kivételes körülmények között e határidő öt napnál rövidebb lehet, az OLAF-nak továbbra is kérnie kell a felügyelőbizottság jóváhagyását a továbbítás előtt. Ezenkívül a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az OLAF számára e tekintetben mérlegelési mozgásteret kell biztosítani, holott az ilyen megközelítés megfosztaná az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (7) bekezdése által e bizottságra ruházott ellenőrzést a hatékonyságától. A jelen ügy érzékeny jellege – ellentétben azzal, amit a Törvényszék kimondott – az alkalmazandó eljárási garanciák szigorú tiszteletben tartását követeli meg.
- 187 Másodszor, a Törvényszék elferdítette az iratok tartalmát, amikor a megtámadott ítélet 160. pontjában megerősítette, hogy a felügyelőbizottság elnöke hozzájárult ahhoz, hogy az OLAF jelentését a máltai igazságügyi hatóságok részére az ötnapos határidő lejárta előtt küldjék meg. E hozzájárulás ugyanis, amelynek létezését J. Dalli a Törvényszék előtti tárgyaláson vitatta, az ügy egyetlen iratából sem tűnik ki. Ezenkívül az ügy több irata ezzel ellentétes információkat tartalmaz.
- 188 Harmadszor, a Törvényszék megsértette az 1073/1999 rendeletnek a saját ítélkezési gyakorlata által értelmezett 11. cikkének (7) bekezdését, amikor a megtámadott ítélet 161. pontjában úgy ítélte meg, hogy az OLAF azt megelőzően továbbíthatja a jelentését a nemzeti igazságügyi hatóságoknak, hogy a felügyelőbizottság befejezte volna annak vizsgálatát. Az e bizottság által végzett ellenőrzés nem minősül a vizsgálat lefolytatásába való jogellenes beavatkozásnak, és elengedhetetlen az érintett személyek jogainak hatékony védelme érdekében.
- 189 A jelen ügyben e kötelezettséget nem tartották tiszteletben, mivel az OLAF egyrészt a felügyelőbizottság számára 2012. október 18-án biztosított hozzáférést az ügyiratokhoz, másrészt pedig 2012. október 19-én továbbította ezt az iratanyagot a máltai hatóságoknak, noha e bizottság értesítette

az OLAF-ot, hogy hosszabb vizsgálati időre lenne szüksége. Az a körülmény, hogy ez a bizottság nem akadályozhatja meg az OLAF jelentésének továbbítását, nem elegendő annak igazolására, hogy megfosszák az ellenőrzése lefolytatásának tényleges lehetőségétől.

190 A Bizottság állítása szerint az ötödik jogalap megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

191 Előjáróban pontosítani kell a felügyelőbizottság feladatkörét, amellyel kapcsolatban J. Dalli és a Bizottság nem ért egyet.

192 Az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése általános jelleggel határozza meg ezt a feladatkört, pontosítva, hogy a felügyelőbizottság a vizsgálati feladatkör ellátásának rendszeres figyelemmel kísérésével erősíti meg az OLAF függetlenségét.

193 Ennek érdekében a felügyelőbizottság e rendelet 11. cikkének (8) bekezdése értelmében évente legalább egy jelentést köteles elfogadni a tevékenységeiről. Ezenkívül az említett rendelet 11. cikkének (1) és (8) bekezdése értelmében véleményt nyilváníthat az OLAF igazgatója felé az OLAF tevékenységeiről, valamint az OLAF vizsgálatainak eredményéről, és az azokon alapuló intézkedésekről készített jelentéseit megküldheti az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

194 Bár nem kizárt, hogy a felügyelőbizottság által adott vélemény egyedi esetre vonatkozzon, mindazonáltal az uniós jogalkotó megkövetelte, hogy az ilyen véleménynek ne lehessen célja az OLAF által egy konkrét ügyben meghozandó döntések befolyásolása, mivel – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 162. pontjában helyesen emlékeztetett – ugyanezen rendelet 11. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a felügyelőbizottság anélkül nyilvánít véleményt, hogy a folyamatban lévő vizsgálatok lefolytatásába beavatkozna.

195 E tényezőkből következik, hogy – amint azt a főtanácsnok az indítványának 103. pontjában megjegyezte – a felügyelőbizottság feladata az, hogy rendszeres ellenőrzést gyakoroljon az OLAF tevékenységei felett. Bár ennek körében vizsgálni hivatott azt, hogy e tevékenységeket az érintett személyek jogait, különösen pedig eljárási jogait tiszteletben tartó módon végzik-e, a felügyelőbizottságnak nem feladata, hogy e célból előzetesen vizsgálja az OLAF aktusait.

196 A felügyelőbizottság feladatkörének e koncepcióját – konkrétan az információknak valamely tagállam igazságügyi hatóságai részére történő továbbítását illetően – megerősíti az, hogy e bizottság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy amikor az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (7) bekezdése értelmében tájékoztatást kap arról, hogy információkat szükséges továbbítani, tiltakozzon e továbbítás ellen, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 162. pontjában megállapított.

197 Az a körülmény, hogy az OLAF felügyelőbizottsága eljárási szabályzatának bizonyos rendelkezései adott esetben úgy értelmezhetők – amint azt J. Dalli állítja –, hogy azok a felügyelőbizottságra szélesebb feladatkört ruháznak, semmi esetre sem vonhatja kétségbe a fenti megfontolásokat, mivel az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (6) bekezdése alapján elfogadott eljárási szabályzat nem módosíthatja e rendelet rendelkezéseit.

198 Ebben az összefüggésben először is azt az érvet illetően, amely szerint az OLAF köteles volt megvárni, hogy a felügyelőbizottság befejezze a feladatát, mielőtt a jelentését továbbította volna a nemzeti igazságügyi hatóságoknak, hangsúlyozni kell, hogy ilyen kötelezettség nem következik az 1073/1999 rendelet rendelkezéseiből.

- 199 Ezenkívül e kötelezettség késleltetheti a megállapítások nemzeti igazságügyi hatóságok általi figyelembevételét, anélkül hogy szükségesnek bizonyulna ahhoz, hogy a felügyelőbizottság elláthassa konkrét feladatkörét, mivel nem az a feladata, hogy ellenezze az információknak a nemzeti igazságügyi hatóságok részére történő továbbítását, hanem kizárólag az, hogy az OLAF e területen végzett tevékenységeit rendszeresen ellenőrizze.
- 200 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 162. pontjában megállapította, hogy a jelentésnek a máltai igazságügyi hatóságok részére történő, azt megelőző továbbítása, hogy a felügyelőbizottság ezzel kapcsolatban állást foglalt volna, nem minősül valamely uniós jogszabály megsértésének.
- 201 Másodszor, ami a felügyelőbizottság elé utalás és a jelentésnek a máltai hatóságok részére történő megküldése között eltelt időtartamot illeti, a Törvényszék helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 153. pontjában, hogy az 1073/1999 rendelet 11. cikkének (7) bekezdése azt írja elő, hogy a bizottságot tájékoztatni kell minden olyan esetről, amikor információt kell szolgáltatni egy tagállam igazságügyi hatóságai számára, arra vonatkozó határidőt azonban nem határoz meg, amelynek a bizottság rendelkezésére kellene állnia az ellenőrzésének – a továbbítást megelőző – lefolytatásához.
- 202 Noha a munkamegállapodás kétségtelenül azt írja elő, hogy az ennek keretében a felügyelőbizottság elé terjesztendő dokumentumokat „főszabály szerint” öt munkanappal azelőtt kell továbbítani számára, hogy az információkat a nemzeti igazságügyi hatóságok részére megküldjenék, magából e megállapodás szövegéből kitűnik, amint arra a Törvényszék e pontban rámutatott, hogy e határidő tájékoztató jellegű, éppen ezért az OLAF attól eltérhet.
- 203 Mivel a felügyelőbizottság sajátos szerepére tekintettel semmi esetre sem szükséges az, hogy e bizottság az információtovábbítást megelőzően állást foglaljon, az OLAF széles mérlegelési mozgásterrel rendelkezik a tekintetben, hogy ezeket az információkat mely időpontban továbbítja a nemzeti igazságügyi hatóságoknak. Ennélfogva dönthet úgy, hogy a munkamegállapodásban előírt határidő lejárta előtt továbbítja azt, anélkül hogy a felügyelőbizottság elnöke e tekintetben előzetes hozzájárulását adta volna.
- 204 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Törvényszék a tények jogi minősítését illetően tévesen alkalmazta volna a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy tekintettel a vizsgálat jelentőségére és érzékeny jellegére, valamint arra a tényre, hogy J. Dalli már lemondott biztosi tisztségéről, az OLAF – anélkül, hogy nyilvánvalóan túllépte volna a rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret – célszerűnek tarthatta, hogy a jelentését 2012. október 19-én továbbítsa a máltai hatóságoknak, jöllehet a felügyelőbizottság a teljes iratanyaghoz csupán az előző napon férhetett hozzá.
- 205 Harmadszor, J. Dallinak az iratok annak okán való elferdítésére vonatkozó állítását, hogy – ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 160. pontjában megállapítottakkal – a felügyelőbizottság elnöke nem járult hozzá ahhoz, hogy az OLAF jelentését a máltai igazságügyi hatóságok részére az ötnapos határidő lejárta előtt küldjék meg, mint hatástalant el kell utasítani, mivel a jelen ítélet 203. pontjából kitűnik, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a felügyelőbizottság elnöke hozzájárulását adta ahhoz, hogy a jelentést a máltai hatóságok számára mihamarabb szükséges megküldeni, ez a hiba nem teheti kétségessé a megtámadott ítélet 164. pontjában szereplő azon értékelést, amely szerint az OLAF a jelentést ily módon megküldhette, anélkül hogy megsértette volna az uniós jog vonatkozó szabályait.
- 206 Következésképpen az ötödik jogalapot mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani.

Az ártatlanság vélelmére vonatkozó, hatodik jogalapról

A hatodik jogalap második részéről

– A felek érvei

- 207 A hatodik jogalap elsőként vizsgálandó második részében J. Dalli elsősorban azzal érvel, hogy a Törvényszéknek az OLAF igazgatója által egy sajtótájékoztatón tett nyilatkozatok értékelésére vonatkozó indokolása ellentmondásos, amennyiben a Törvényszék a megtámadott ítélet 176. pontjában egyrészt azt állapította meg, hogy az OLAF igazgatója megerősítette azt, hogy J. Dalli nem reagált a szóban forgó cselekményekre, holott azokról tudomással bírt, másrészt pedig, hogy az OLAF igazgatójának nyilatkozatai nem tükrözték a fellebbező bűnösségét.
- 208 Ezenkívül a Törvényszék figyelmen kívül hagyott néhány bizonyítékot, amikor az OLAF igazgatója által a sajtótájékoztató során megfogalmazott számos negatív kijelentést nem vett figyelembe.
- 209 A Bizottság szerint a hatodik jogalap második része megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 210 A megtámadott ítélet 176. pontjában a Törvényszék egyrészt megjegyezte, hogy az OLAF igazgatója által tett ténybeli megállapítások többek között „arra vonatkoztak, [hogy J. Dalli] tudomással bírt a szóban forgó cselekményekről, illetve arra, hogy nem reagált e tekintetben”. Másrészt úgy ítélte meg, hogy „nem tekinthető úgy, hogy e megállapításokra oly módon hivatkoztak, amely a felperes bűnösségét tükrözné, vagy arra ösztönözné a közvéleményt, hogy a felperest bűnösnek tekintse”.
- 211 A Törvényszék ebben a pontban ismertette az OLAF igazgatója által a 2012. október 17-i sajtótájékoztatón előadott tényállást, ezt követően pedig értékelte azt, hogy az OLAF igazgatója milyen módon ismertette a tényeket. Ugyanezen 176. pontban a Törvényszék továbbá kifejtette ezt a második gondolatot, ismertetve az OLAF igazgatója által annak elkerülése érdekében tanúsított körültekintést, hogy a nyilatkozatait J. Dalli bűnösségének megállapításaként lehessen értelmezni.
- 212 Következésképpen azt az állítást, amely szerint a megtámadott ítélet e pontja ellentmondásos indokolást tartalmaz, mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 213 Ami az egyes bizonyítékok figyelmen kívül hagyására alapított érvet illeti, meg kell jegyezni, hogy J. Dalli nem azt állítja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a bizonyítékokat, hanem hogy elferdítette a Törvényszék által ténylegesen értékelt bizonyítékok egyikét, nevezetesen az OLAF igazgatója által 2012. október 17-én tartott sajtótájékoztató átiratát. A hatodik jogalap második része egyébként „A bizonyítékok elferdítése” cím alatt szerepel.
- 214 E tekintetben az átiratból kétségtelenül az következik, hogy az OLAF igazgatója e sajtótájékoztató során kritikusan mutatta be a J. Dalli által a Bizottság tagjaként tanúsított magatartást, és azt sugallta, hogy J. Dalli bizonyos csalárd tevékenységekbe bonyolódhatott.
- 215 Az említett átiratból azonban nem tűnik ki, hogy az OLAF igazgatója egyértelműen azt állította volna, hogy J. Dalli bűncselekményeket követett el.
- 216 E körülmények között, noha a szóban forgó sajtókonferencia átirata jogosan értelmezhető eltérő módokon, nem tekinthető úgy, hogy a Törvényszék elferdítette ezt az átiratot, nyilvánvalóan túllépve e dokumentum észszerű értékelésének korlátait.

217 Következésképpen a hatodik jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalap első részéről

– A felek érvei

218 A hatodik jogalap első részében J. Dalli azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az ártatlanság véelmének hatályával kapcsolatban.

219 Először is, a Törvényszék tévedett az ezen vélelem és a véleménynyilvánítás szabadsága közötti egyensúly biztosítására irányuló kritériumokat illetően, amikor a megtámadott ítélet 175. pontjában az OLAF-nak a nyilvánosság lehető legpontosabban tájékoztatásához való jogára hivatkozott, holott ezt a jogot nem erősítette meg az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) ítélkezési gyakorlata.

220 Másodszer, a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az a körülmény, hogy az OLAF által szervezett sajtótájékoztatón közölt bizonyos információk már szerepeltek a J. Dalli vagy a Bizottság által korábban közzétett sajtóközleményekben, igazolhatja az EUMSZ 339. cikkéből eredő ártatlanság véelmének vagy a szolgálati titoktartás elvének bizonyos mértékű megsértését. Ezenkívül a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 177. pontjában nem lett volna szabad úgy tekintenie, hogy a J. Dalli által kiadott sajtóközlemény az OLAF megállapításaira vonatkozott, mivel e sajtóközlemény megelőzte az OLAF jelentésének közzétételét.

221 Harmadszer, a Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 179. pontjában elismerte azon tény relevanciáját, hogy az OLAF által később közzétett sajtóközlemény a média által terjesztett helytelen információk helyreigazítását szolgálta.

222 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a hatodik jogalap első részét mint részben elfogadhatatlant, részben pedig megalapozatlant utasítsa el.

– A Bíróság álláspontja

223 Először is, a Törvényszék által az ártatlanság véelme és a véleménynyilvánítás szabadsága közötti egyensúly biztosítása érdekében meghatározott kritériumokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ártatlanság véelmét a Charta 48. cikke biztosítja, amely megfelel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) 6. cikke (2) és (3) bekezdésének, amint az a Chartához fűzött magyarázatokból kitűnik. Ebből következik, hogy a Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően az EJEE 6. cikkének (2) és (3) bekezdését figyelembe kell venni a Charta 48. cikkének értelmezéséhez a védelem minimális szintjeként (2019. szeptember 5-i AH és társai [Az ártatlanság véelme] ítélet, C-377/18, EU:C:2019:670, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

224 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 173. pontjában lényegében rámutatott, az EJEB ítélkezési gyakorlatából egyrészt az következik, hogy sérül az ártatlanság véelme, ha a terheltre vonatkozó bírósági határozat vagy hivatalos nyilatkozat azt az érzést kelti, hogy bűnös, holott azt megelőzően a törvény tiszteletben tartásával nem állapították meg a bűnösségét, másrészt pedig, hogy amennyiben a hatóságok tájékoztathatják a nyilvánosságot a folyamatban lévő nyomozásokról, a hatóságoknak ezt az ártatlanság véelmének tiszteletben tartásához szükséges, lehető legnagyobb mértékű diszkréció és körültekintés mellett kell megtenniük (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2014. május 22-i Ilgar Mammadov kontra Azerbajdzsán, CE:ECHR:2014:0522JUD001517213, 125. és 126. §).

- 225 E tekintetben kétségtől meg kell állapítani, hogy – amint azzal J. Dalli érvel – ez az ítélkezési gyakorlat nem ismerte el a hatóságok azon lehetőségét, hogy a lehető legpontosabban tájékoztassák a nyilvánosságot az esetleges visszaélésekkel vagy csalásokkal összefüggésben foganatosított cselekményekről.
- 226 Ugyanakkor a megtámadott ítélet 175. pontjában a Törvényszék nem azt állapította meg, hogy az OLAF-ot megillette ez a lehetőség, hanem azt, hogy a fennálló érdekek közötti megfelelő egyensúly megteremtése során figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az OLAF érdekében áll, hogy a nyilvánosság ilyen tájékoztatását biztosítsa.
- 227 Ezenkívül az OLAF igazgatója által a 2012. október 17-i sajtótájékoztatón tett kijelentések értékelése során a Törvényszék a 175. pontban azt is pontosította, hogy ezek a kijelentések mértékletesek voltak, és hogy az OLAF igazgatója megfelelő diszkréciót tanúsított. A Törvényszék tehát alkalmazta az EJEB-nek a jelen ítélet 224. pontjában említett ítélkezési gyakorlatából eredő kritériumokat.
- 228 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot a megtámadott ítélet 175. pontjában azon kritériumokat illetően, amelyeket annak vizsgálata során kell alkalmazni, hogy az OLAF megsértette-e az ártatlanság véelmét.
- 229 Másodsor, a J. Dalli által a hatodik jogalap első részének alátámasztására előadott további érveket mint hatástalanokat a Bíróságnak a jelen ítélet 103. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata értelmében el kell utasítani, mivel azok a Törvényszék által a teljesség kedvéért kifejtett indokokra vonatkoznak.
- 230 A fentiekből ugyanis egyrészt az következik, hogy az első fokon előterjesztett, az ártatlanság véelmének megsértésére alapított kifogás elutasítása többek között azon az indokoláson alapul, hogy az OLAF igazgatója az OLAF megállapításainak ismertetésekor a szükséges diszkrécióról tett tanúbizonyságot, másrészt pedig, hogy a megtámadott ítélet 176. pontjában szereplő, ezen indokolás alapjául szolgáló tényeket J. Dalli nem vitatta érvényesen.
- 231 Ennélfogva, mivel az említett indok elegendő annak – a jelen ítélet 223. és 224. pontjában említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően történő – megállapításához, hogy az OLAF igazgatójának nyilatkozatai nem sértették meg a Charta 48. cikkét, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 175. és 177. pontjában a teljesség kedvéért kifejtett azon indokok, amelyek lényegében arra vonatkoztak, hogy bizonyos információkat a Bizottság vagy J. Dalli már közzétett, nem szükségesek a Törvényszék által a megtámadott ítélet 178. pontjában kifejtett értékelés igazolásához.
- 232 Harmadszor, azon érvet, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 179. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, mint hatástalant szintén el kell utasítani.
- 233 Így a megtámadott ítélet 180. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a 2012. október 19-i sajtóközlemény tartalmára tekintettel megállapította, hogy e közleménnyel az OLAF jogszerűen, a megkövetelt titoktartás és diszkréció mellett tájékoztatta a nyilvánosságot.
- 234 Mivel ez az indok elegendő annak – a jelen ítélet 223. és 224. pontjában említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően történő – megállapításához, hogy az OLAF az említett közlemény kibocsátásakor tiszteletben tartotta az ártatlanság véelmét, és mivel a sajtóközlemény a jelen fellebbezésben nem képezi vita tárgyát, a Törvényszék által e tárgyban előadott többi érvet teljesség kedvéért kifejtettnek kell tekinteni.
- 235 Következésképpen a hatodik jogalap első részét mint részben hatástalant, részben pedig megalapozatlant el kell utasítani. Következésképpen a hatodik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A nem vagyoni kár értékelésére vonatkozó, hetedik jogalapról

A felek érvei

- 236 A hetedik jogalapban J. Dalli azzal érvel, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 225. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette az első fokon benyújtott keresetlevelet, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a Bizottság vagy az OLAF kifogásolt magatartása a súlyosságánál fogva kárt okozhat neki.
- 237 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék a hetedik jogalapot mint hatástalant, illetve másodlagosan mint megalapozatlant utasítsa el.

A Bíróság álláspontja

- 238 A megtámadott ítélet 218. pontjából kifejezetten kitűnik, hogy a Törvényszék a teljesség kedvéért megvizsgálta az állítólagos kárt és az okozati összefüggést, mivel ezen ítélet 217. pontjában úgy ítélte meg, hogy J. Dalli nem bizonyította az OLAF vagy a Bizottság jogellenes magatartásának fennállását.
- 239 Mivel a Bíróság a jelen fellebbezés első hat jogalapját elutasította, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék által az említett ítélet 217. pontjában tett megállapítást J. Dalli nem vitatja eredményesen.
- 240 Ezenkívül a Bíróságnak a jelen ítélet 42. pontjában említett ítélkezési gyakorlatából következik, hogy amennyiben nem állapítható meg, hogy valamely jogellenes magatartás felróható valamely uniós intézménynek, a kártérítési keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a kár ténylegességét vagy ezen intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggést.
- 241 Ennélfogva a hetedik jogalapot mint hatástalant a Bíróságnak a jelen ítélet 103. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata értelmében el kell utasítani, mivel az a Törvényszék által a teljesség kedvéért kifejtett indokokra vonatkozik.
- 242 A fenti megfontolások összességére figyelemmel a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 243 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 244 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is megfelelően alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 245 Mivel J. Dalli peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság John Dallit kötelezi a saját költségein kívül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**

Aláírások